

عنوان مقاله:

بررسی عناصر معماری و برنامه ریزی شهری در ادبیات دوره ی غزنوی

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 8، شماره 26 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی محمد پشت دار - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور

حسین نوروزی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

نثر فارسی هر دوره لبریز از مابه های بیانگر حقیقت و عینیت زندگی و منظر دیدگاه های بنیادی و شناختی کلی از محیط و جامعه ی زمان خود است؛ به بیان دیگر این گونه آثار گویای اندیشه های دینی، اجتماعی، فنی، هنری و... است و در یک کلمه هر آنچه به گونه ای با آدمی بستگی ی و با محیط و جامعه پیوستگی دارد. این تحقیق در پی محقق ساختن این مدعاست که در هر اثر ادبی اگر نه بازتابی کامل و صرف، حداقل اشاره ضمنی و کنایی از واقعیات اجتماعی و محیط زیست وجود دارد و اغلب از بعضی شرایط و حوادث تاریخی به دور نیست. هدف از این تحقیق گشودن فضای جدیدی در ادبیات قرن پنجم هجری است و نگارنده سعی بر این دارد تا با بررسی عناصر معماری و برنامه ریزی شهری جامعه ی قرن پنجم که در برخی از آثار این دوره منعکس گردیده است، شناختی بهتر و دقیق تر از معماری و شهر سازی این دوره را پیدا نماید. مهمترین ویژگی این تحقیق بین رشته ای بودن آن و پرداختن متخصصانه به عناصر و مولفه های معماری و شهرسازی ذکر شده در کتب ادبی مورد تحقیق می باشد. در این تحقیق، عناصر معماری، برنامه ریزی شهری، مدیریت شهری ایرانی در زمان غزنویان بر اساس مستندات سه کتاب تاریخ بیهقی، سفرنامه ناصر خسرو و قابوس نامه مورد بررسی قرار می گیرند.

کلمات کلیدی:

معماری، برنامه ریزی شهری، شهرسازی، غزنویان، ادبیات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/753311>

